

Förslag till

ansökan om ny koncession för Brännkyrkalinjernas spårvägsanläggningar

Till

Konungen

Genom resolution den 20 januari 1950 har Kungl. Maj:t meddelat Aktiebolaget Stockholms Spårvägar tillstånd att för tiden fram till och med den 30 december 1956 bibehålla och för allmän trafik utnyttja elektriska spårvägsanläggningar jämte därtill hörande högspänningsledningar å sträckorna Liljeholmsplan - Mälarhöjden och Nybohov - Västertorp, allt under iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i Kungl. Maj:ts resolutioner den 21 januari 1910, den 30 december 1911, den 3 december 1920, den 26 oktober 1923, den 15 februari 1929, den 23 augusti 1929, den 21 oktober 1938, den 30 december 1940, den 4 februari 1944 och den 15 november 1945, varvid bestämmelserna i sistnämnda resolution skall gälla jämväl för de tidigare koncessionerade anläggningarna dels vid väsentlig ombyggnad av ledningsanläggningar samt vid nyanskaffning av elektrisk material och vagnar, dels för anläggningarnas skötsel, dels ock i fråga om åtgärder till förhindrande av skadegörelse genom elektrolys i telegrafverkets svagströmekablar samt spridning och alstring av radiostrålningar. Slutligen har Kungl. Maj:t i resolution den 23 mars 1956 medgivit bolaget rätt att på de villkor som angivits i 1945 års resolution förlänga ovannämnda anläggning från Västertorp till Fruängen samt att till den 31 december 1956 begagna de här för erforderliga högspänningsledningarna.

Det är emellertid angeläget för spårvägsbolaget att kunna bruka ifrågavarande spårvägsanläggningar efter den nuvarande koncessionstidens utgång. Även om anläggningarna kunna komma att bli ersatta av tunnelbanor inom en tämligen snar framtid synes det enligt bolagets mening likväl vara mindre lämpligt att begära enbart prolongation

av de på gällande koncessionerna. Bland annat talar det stora antalet delkoncessioner, varför denna ur driftsynpunkt gemensamma anläggning är uppdelad, för att anläggningen även ur koncessionssynpunkt bör utgöra en enhet. Vidare torde det även ur de övervakande myndigheternas synpunkt kunna anses vara önskvärt att de för anläggningens bruk gällande bestämmelserna sammanföras och moderniseras.

Under hänvisning till det anförda anhålles härmed underdånigst att Eders Kungl. Maj:t måtte meddela Aktiebolaget Stockholms Spårvägar - som koncessionshavare - tillstånd att från och med den 31 december 1956 till och med den 25 juli 1980 för allmän trafik begåna spårvägsanläggningarna å sträckorna Liljeholmsplan-Mälarhöjden och Nybohov-Fruängen samt tillstånd att därunder begåna de här för erforderliga högsämningsledningarna inom spårvägens område; allt i enlighet med bifogade ritningar och tillhörande beskrivning.

Vidare får spårvägsbolaget underdånigst anhålla att Eders Kungl. Maj:t för begagnandet av denna anläggning samt för ändring resp. utvidgning av denna måtte fastställa tekniska bestämmelser som i huvudsak ansluta till följande förslag. Förslaget bygger i allt väsentlig på bestämmelserna i 1945 års koncession varvid dock en viss omarbetning och modernisering av bestämmelserna företagits:

För den elektriska anläggningen

Kontaktledningarnas spänning må ej någonstades väsentligt överstiga 900 volt till jord (likriktad ström).

Kontaktledningarna med tillhörande stolpar och övriga mekaniska konstruktioner skola uppfylla bestämmelserna i gällande, av Sveriges standardiseringskommission godkända "Normer för kontaktledningar för bananläggningar".

Kontaktledningsanläggningens isolation och jordning skall utföras i den omfattning och på det sätt, kommerskollegium må bestämma.

Kontaktledningarnas höjd över spår skall normalt uppgå till minst 5,0 meter. Denna höjd må dock nedgå till lägst 4,0 meter där så oundgängligen erfordras till följd av de lokala förhållandena. Där ledningsan-

läggningsen ej berör annan trafik må kontaktledningen dock^{3.} normalt förläggas på en höjd av 4,35 meter över spår.

Där kontaktledning framgår under väg- eller gångbro skall skyddsanordningar - net, tak - anordnas i den omfattning som vederbörande tillsynsmyndighet må bestämma.

Linjefrånskiljare, med vilka kontaktledningarna kunna urkopplas sektionvis, skola anbringas i erforderligt antal och på lämpliga ställen.

Kontaktledningsanläggningen jämte anordningar för återgångsströmmen skall genom driftledningens försorg minst två gånger om året besiktigas av person, som är förtrogen med anläggningar av ifrågavarande slag. Besiktningensresultaten skola antecknas i särskild bok eller på annat sätt göras tillgängliga för kontroll. Vid besiktning eller mätning iakttagna brister skola snarest avhjälpas.

För vagnarna

Motorvagn skall vara utrustad med elektrodynamisk broms samt med mekaniskt bromssystem, som skall tjänstgöra som kompletterings- och reservbroms för den elektrodynamiska bromsen samt som parkeringsbroms.

Tillfredsställande anordning för sandring på skenorna skall ingå i utrustningen.

Motorvagn skall vara försedd med överspänningskydd.

I huvudledningen för driftströmmen skall finnas en av övriga bryt och reglerorgan oberoende huvudströmbrytare med maximalutlösningskraft. Dylig brytare skall fungera oberoende av kontaktledningsspänningens storlek. Den skall vara utförd så, att den kan manövreras från förarplatsen. I strömkrets för elektrodynamisk broms må varken självbrytare eller säkringar vara inbragta.

Manöverutrustning skall vara så anordnad, att ström ej kan tillföras drivmotor, då fram- och backhandtaget står i nolläge. Fram- och backhandtaget skall i nolläge vara avtagbart eller låsbart med nyckel som kan borttagas.

Bryt- och reglerorgan skola vara elektriskt eller mekaniskt förreglade, så att de skilda strömkretsarna ej kunna slutas eller brytas i felaktig ordning, om detta skulle medföra fara för driftsäkerheten.

Drivmotor skall i tillämpliga delar vara utförd i enlighet med gällande, av Sveriges standardiseringskommission godkända normer för bannmotorer.

De olika strömkretsarna för belysning, värme, signaler etc. skola vara skilda från varandra och var för sig vara utrustade med särskilda självbrytare eller strömbrytare och säkringar.

Värmeapparat skall vid högsta förekommande spänning och däremot svarande högsta effekt hava tillräcklig mekanisk, termisk och elektrisk hållfasthet. Fast värmeapparat skall vara evdamskyddat utförande. Kamin skall vara så konstruerad, att damm ej kan intränga till delar, som kunna antaga högre temperatur än 125°C . På uppmålningsplatsen får temperaturen å yttre höljet icke överstiga 80°C .

Ledningar skola vara så dimensionerade, att de hava tillräcklig mekanisk hållfasthet och under normala driftförhållanden icke antaga skadlig temperatur. Hänsyn skall därjämte tagas till uppstående kortslutningsströmmar.

Isolerad ledningshölje skall vara så beskaffat, att det med hänsyn till spänning och rådande förhållanden erbjuder nödig säkerhet. Dylig ledning skall långtidsprovas med växelström 3.750 volt eller likström 7.500 volt, varvid genomslag ej får inträffa.

Fast förlagd ledning skall genom utförande, läge eller särskild anordning vara skyddad mot skada genom mekanisk åverkan

samt genom vatten, smuts, kemiskt angrepp eller värme. Ledningar för kraft och belysning samt manöver- och nödsignalledningar skola utförda av koppar ha minst $2,5 \text{ mm}^2$ area. Oarmerad, isolerad ledning skall på platser, där den kan bli utsatt för mekanisk åverkan eller där allmänheten har tillträde, förses med skyddshölje i form av metallrör, rännor av plåt eller mot röta skyddade trälistor. Skyddshölje skall utföras och anordnas så, att vatten hastigt rinner av och ej stannar kvar inom höljet.

Skarvning bör vara utförd genom mekanisk förankrad lödning eller säkrad förskruvning eller annan betryggande anordning. Skarv skall vara lika väl isolerad som ledningen i övrigt. Ledningars anslutningar till apparater skola ske genom säkrade skruvförbindningar.

Elektriskt kopplingsdon (vagnuttag eller kopplingspropp) skall vara försett med krage eller dylikt, så att kontaktytorna skyddas mot mekanisk åverkan. Kopplingsdon få ej användas för slutning och brytning av ström över 10 ampère.

Vagnuttag och kopplingspropp skola vara så utförda, att proppen ej kan lossna genom skakningar.

Jorddon på uttag och propp skall vara så utfört, att vid slutning kontakt mellan jorddonen erhålles före kontakt mellan övriga kontaktdelar.

Utsatta delar skola vara skyddsjordade på betryggande sätt genom anslutning till vagnskorg eller underrede.

Blank jordledare skall bestå av koppar eller varmförzinkat järn och vara så dimensionerad, att den maximala jordslutningsströmmen icke kan framkalla någon för ledaren eller dess omgivning skadlig uppvärmning.

Utan hinder av ovanstående bestämmelser må redan i bruk varande vagnar användas å linjerna i den omfattning och under de villkor, som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt - i vad avser den elektriska utrustningen - kommerskollegium må bestämma.

Därest främdeles särskilda normer för elektriska fordonsanläggningar bliva godkända av Sveriges standardiseringskommission, skola dessa normer lända till efterrättelse för vagnar, som nyanskaffas efter tidpunkten för normernas godkännande.

För anläggningen i dess helhet

Det skall åligga anläggningens ägare att vidtaga sådana åtgärder vid anläggningen till förhindrande av skadegörelse genom elektrolys i telegrafverkets svagströmskablar till följd av läckströmmar från spårvägen, vilka kommerskollegium efter samråd med telegrafstyrelsen kan finna skäligt föreskriva. Därest kommerskollegium eller telegrafstyrelsen så påfordrar, skall representant för vederbörande verk lämnas tillfälle att utföra erforderliga undersökningar beträffande storleken och utbredningen av de från spårvägen härrörande läckströmmarna. Vidare skall anläggningens ägare vara skyldig att till förhindrande av alstring och spridning av svagström och radiostörningar vidtaga de åtgärder vid anläggningen, vilka kommerskollegium och telegrafstyrelsen anse skäligt påfordra.

För såväl linje som vagnar skola i övrigt i tillämpliga delar gälla bestämmelserna dels i Kungl. Maj:t sadga den 5 maj 1939 om elektriska starkströmsanläggningar, med undantag av vad i 9 § stadgas, dels ock i kommerskollegii i kungörelse samma dag med föreskrifter angående utförande och skötsel av elektriska starkströmsanläggningar för en spänning understigande 600 volt, allt i den mån bestämmelserna ej krostrida mot i denna resolution meddelade särskilda villkor.